

хубавено с пряспа сняг), I, 9; весел, пъргав като дете, като момиче. I, 12; лжеш като циганин, I 76; работи като вол; тегли и страда като куче, I, 141; приписват се, най-после, действия на човок в необикновено душевно състояние; като луд, като списан, щур, пиян, въртоглав, сънен и пр.

Елин-Пелин не е първия наш белетрист, който тъй начесто и в такъв дух си служи с уместни сравнения при поетическото изобразяване. Вазов напр. преди него също си служи със сполучливо подбрани сравнения, а още по-преди Каравелов и то с такива, които придават на стила му особна живописност, която често пъти стига до грубост; у Елин-Пелина обаче те са най широко застъпени и, употребявани сумение и вкус, издават богато въображение у автора, придават на стила му индивидуални краски, едни краски, които се поусилват с употребата на умалителните имена и повторенията, придаващи на речта мекота и симетрия.

Разгледаните figurativни изкази (епитети, метафора, олицетворение и сравнение) се срещат най много в Елин-Пелиновите разкази. Те са и най силните изобразителни средства на стила му; те придават на последния картичен характер и емоционална подкладка. Всички те издават наблюдало око у автора и дар при употребата им. Очейна изкуственост, освен в някои случаи, когато са много натрупани, в наредбата им също се не забелязва. Изглежда, че в по широко замислените разкази те имат по-голямо значение, отколкото в скицирани миниатюри, каквито в последно време писателя пише, дето те като че се губят.

Любовта с която Елин-Пелин разработва сюжети из селския бит, поетическите настроения, душата, вложени в разказите, написани в продлжение на двадесет и пет години, не могат да се отречат. Те се издават и от стили му, те личат и в посочените художествени средства, с които е нагизден този стил.

Казанлък, 12. III. 922 г.

Ник. Вас. Ракитин

I

Аз знам осамтен кът отвъд лозята
На слънчевия припек под хълма
До срутената камена чешма,
До низката горичка край реката.